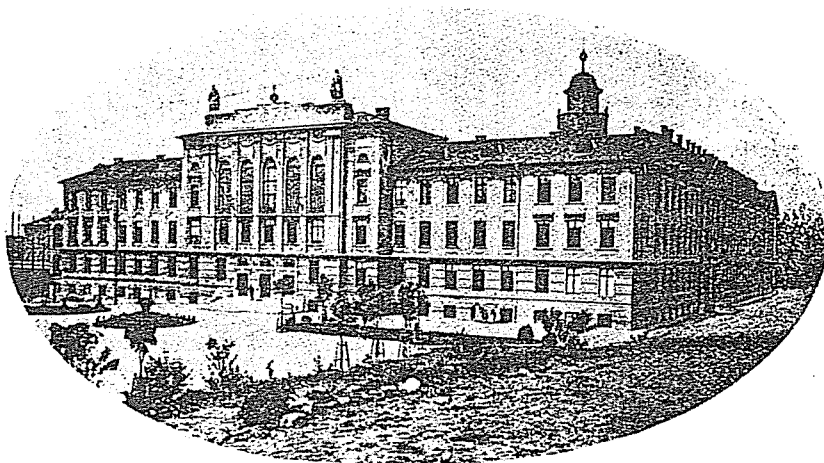

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETE

1994/2

Hetven évvel ezelőtt...

...1924 szeptember 19-én tartotta első értekezletét **Stuhlmann Patrik** rektor elnökletével az új premontrei gimnázium tanári kara Gödöllőn. **Takács Menyhért** jászóvári prépost mellett az alapításban tevékenyen közreműködő **Klebsberg Kunó** kultuszminiszter szándékai szerint az új iskola reálgimnáziumként, a régi gimnáziumok humán műveltségét a reál- és modern nyelvi tantárgyak erősítésével akarta ötvözni. A három tanári karból kiválogatott együttes már az indulásnál magas mértékkel mért, így a felvett 205 tanulóból az év végén csak 183 kapott bizonyítványt, akik közül 46 volt konviktor (bentlakó) 62 gödöllői és 75 a közvetlen környékből MÁV-val és HÉV-vel naponta beutazó.

Az 1991 szeptemberében újra megnyitott nyolcosztályos gödöllői premontrei gimnázium folytatni akarja az egykori reálgimnázium célkitűzéseit, ezért a magyar nyelvi ismeretek mellett a matematikai és a kombinatív kézség alapján válogatja ki a túljelentkező 10-11 éves általános iskolások közül évente elsős tanulóit. A jelenlegi három páros osztály 181 diákja közül 138 gödöllői és 43 a környékből bejáró. Épület hiányában egykori konviktusunkban az ország különböző tájairól felvett bentlakó növendékekkel végzett nevelő munkánkat egyelőre nem tudjuk újra elkezdni. Új szint jelent a gödöllői premontrei gimnáziumban a leánytanulók számának növekedése. Az induláskor csak 8 magántanuló leány volt, a második újrakezdéskor, a szovjet hadseregtől visszakapott és helyrehozott iskolában már 36, és most 101 fiú mellett 80 leánytanulót "koedukál" a 23 fős tanári kar 12, tiszteletre méltó nő tagja segítségével!

Harmadik újrakezdésünk harmadik évében hálás szeretettel emlékezünk meg mindazokról az élőkrol és holtakról, akik az elmúlt hetven év alatt a Gondviselés eszközeként iskolánkat pártfogolták.

Gödöllő, 1994 Halottak napján

Fényi Ottó
perjel, igazgató
az egyesület elnöke

Gödöllői találkozás

Kevés olyan hányatott sorsú szerzetesrendet találunk Európában, mint a premontréikét. akik immáron nyolc és fél évszázada osztoznak jóban-rosszban a magyarsággal, vállalják annak dicsőségét éppúgy, mint nyomorúságát.

Érdekes zárójelben kitérni egy figyelemre méltó tényre: miközben ma verejtékes harcot kell vívniunk Európa figyelméért, elismertetésünkért, a középkorban politikai, vallási tényezőnek számítottunk. Alig telik el tíz év az alapítás után, s II. István hívására megjelennek nálunk is a premontréik, valószínűleg 1130-ban, egy évvel a király halála előtt. Számunkra, váradiak számára különösen jelentős esemény ez: épp minálunk telepednek meg, s lerakják a váradi-hegyfoki prépostság alapjait, valahol a mostani Macskadomb tetején. Az Árpád-házi királyok jelentős vagyont bíztak a rendre, hogy pasztorációs s egyéb feladatainak elvégzéséhez, így jutott a birtokukba többek között Pecszenzmárton, valamint a Félix-fürdő és környéke. (A fürdőt egyébként az egyik premontréi kanonokról nevezték el.) 1802-ben rájuk száll a jászuti rend iskolája, s jelentős építkezéssel alakul ki a mai Eminescu liccum épületgyűjtése, melyben a rendház, a főgimnázium és a Jogakadémia nyer elhelyezést. Szomorú adat – Sic transit gloria mundi! –, hogy az újjáéledt váradi-hegyfoki prépostságnak három tagja van, közülük is az agg Márton Hugó Rómában él, egy novícius ugyancsak az Örök Városban végzi tanulmányait, s az egykori rendház megmaradt, a templomhoz szorosan kapcsolódó szárnyában a prépost, Budai Márton egyedül próbálja ellátni a hívek lelki gondozását – tanításról jelenleg szó sem lehet. A gimnázium 1948-as bezárásával keletkezett űrt próbálja betölteni az egyre izmosodó Szent László Gimnázium.

Hogy a rend aggasztó sorsában felvillan némi reménysugár, azt a napokban örömmel tapasztalhatjuk. Történet ugyanis, hogy a gödöllői perjel, s az ottani gimnáziumban járt öregdiákok egyesülte nemzetközi találkozót hirdetett Szent Norbert tiszteletére, valamint a rend egykori iskoláinak, tanárainak, tanulóinak emlékére. Nagyváradról mintegy harminc öregdiák, a fehérpapok szellemiségének, tanításainak letéteményesei kerekedtek fel a zárandókútra, hogy közös szentmisén, régi tanárok sirjának megkoszorúzásával s baráti beszélgetéseken próbálják ismét eggyé kovácsolni a nagy premontréi családot. Most, 1994 júniusában, Szent Norbert ünnepén gyűltek össze először a szétszabdalt egykori Magyarországon különböző tájairól a régi, híres tanintézetek képviselői: az anyaországiak mellett a szlovákiai öregdiákok, s mi, nagyváradiak.

Fényi Ottó házfőnök, az újra működő gödöllői premontréi gimnázium ezer feladatát birkózó igazgatója fogadta a vendégeket. Bemutatta az egykori premontréi-központot, a Takács Menyhért prépost által épített csodálatos barokk palotát, mely ma a nemzetközi híró Agrártudományi Egyetemnek ad otthont, s amelyről 1948-ban le kellett mondania a rendnek, de büszkén vezetett el bennünket az új iskolába is, ahol immár 180 gyermek végzi tanulmányait a rend tényleges felügyelete alatt, a régi jelmondatától vezérelve: Virtute Vincens, vagyis Erénnyel győzni fogsz.

A meleg, testvéri hangulatú találkozó után Fényi Ottó megtisztelt az ideiglenes rendház vendégszerzetével (az új most épül, együtt az iskolával), s itt alkalmam volt hosszasan elbeszélgetni a nyolcadik X-ben alaposan benne járó, de örökfiatal lelketű rendházfőnökkel. Szikrája sincs benne az egykori barokk főpapok megközelíthetlenségének. Gyakorlati ember, számára egyetlen cél létezik: a rend és iskoláinak új életre keltése a legszebb hagyományok szellemében. Jól tudja, ehhez a célhoz az imádság ereje mellett a hajnaltól késő éjszakáig tartó szakadatlan munka vezethet csak el. Tárgyal az állam vezetőivel, vitatkozik az építőkkal, irányítja a tanári kar munkáját.

– Egykor öt gimnáziumunkban folyt a tanítás – mondja a perjel –, miután a negyvenes években újra nyitottuk a váradi, rozsnói és kassai iskolánkat is. Akkor száz rendtagunk volt, ma mindössze 18, szétszóródva a nagyvilágban. Újrakezdünk mindent: Szombathelyen indítunk iskolát, s talán Keszthelyen is. Kassán visszakaptuk a rendházat s a templomot, Jászón folyik a novíciusképzés. Nagy gondot jelent a tanárutánpótlás. Ennek megoldásához évek kellene, addig is világi tanáraink vállalkoznak a premontréi szellem továbbvitelére, s reméljük, ahogy visszaáll a rend tekintélye, az űr majd munkásokat szövele. Ki kell még térnem egy igen fontos dologra: a rend feloszlása után az öregdiákok őrizték a hagyományt: érettségi találkozók, idős tanárok temetésén jöttek össze, sokszor titokban. Nekik köszönhetjük, hogy nem aludt ki a mécses.

Fényi Ottóval kocsiba szálltunk: kivitt a gödöllői városi temetőbe, ahol az 1950 óta meghalt egykori premontréi szerzetesek nyugszanak. Megindultam helyeztem el egy szál virágot egykori kedves tanárom, a 47 évesen elhunyt Ágoston Godefrid, s az 1940-es váradi újraindulás első igazgatója, dr. Oszkár Arisztid sírján. Esembe jutottak Mécs Lászlónak, a premontréi papköltőnek megkapó sorái: Az élet örök búcsúja. / Ó bárcsak tudnánk távozásunkor fényt hagyni, mint a Messiás... Ők tudtak.

Fekete Attila

Hagyományörző

A kassai premontréi gimnázium 1901-ben érettségizett diákjai 25 éves érettségi találkozójuk alkalmából vetették fel az eszmét, hogy megalakítsák a *Premontrei Rend Barátainak Egyesületét*. Akkor egyelőre le kellett mondanuk az egyesület megalakításáról. Ám ebben a kudarcban is volt valami felemelő, szinte könnyekig megható mozzanat. A jelentkezők között voltak hatvan, hetven, sőt nyolcvan fölötti öregdiákok, akik ehhez a mozgalomhoz csatlakoztak. Lehet-e fényesebb bizonyítéka az iskola sűrű tartó hatásának, mint az, hogy a jelentkezők annyi év után is hűséges szeretetükkel tettek vallomást az iskola és az iskolát fenntartó jászóvári premontréi kanonokrend mellett? Később mégis sikerült megalapítani a szövetséget és a *Jászó-Premontrei Iskolák Barátainak Szövetsége* 1928-ban s 1933-ban kiadott *névtárában* e szövetség elnöke szaktársai szeretetébe és támogatásába ajánlotta az öregdiák szövetséget. Négy évtizedes kényszerszünet után újjáéledt és megalakult először Gödöllőn 1989-ban, majd fokozatosan Kassán, Budafokon, Keszthelyen és Szombathelyen az öregdiákok szövetsége, illetve egyesülete. Az elmúlt negyven év nem volt könnyű, de a nehézségeken szerencsésen túljutottunk, s most már az újrakezdésekben megerősödve haladunk a régen megkezdett úton. 1991 óta a kassai premontréi öregdiákok is évente rendeznek, az osztálytalálkozókra kívül, öregdiák találkozókat, amelyeknek különös varázsa, légköre van. Hagyományukhoz híven ez idén is megünnepelik az

1944-ben végzett iskolatársaik érettségijének 50 éves évfordulóját, illetve az 1939-ben érettségizettek 55. jubileumát. Azért találkoznak, mert mindannyian azt vallják, hogy nem szabad feledni soha azt a helyet, ahonnan elindultak az életbe. Ennek a messzi vidék hasonló fokú iskoláit felülmúló gimnáziumnak diákjaival együtt ünnepel a legidősebb, ma már 99 éves *Polnisch Feri* bácsi is, aki 1906-ban *Mécs László* osztálytársaként lett a kassai premontréi gimnázium diákja. Sokat gondolt vissza a papköltővel, Mécs Lászlóval töltött időre, hiszen a gimnázium elvégzése után sem szűnt meg baráti kapcsolatuk, mivel Feri bácsi Jászón élt és munkálkodott, ahol Mécs László papnövendék volt. Az öregdiákokkal ünnepel a legfiatalabb iskolatársuk is: *Fecsó Pál* tanár-költő, aki az 1943/44-es iskolaévben volt a kassai gimnázium I. A osztályának diákja. Itt találkozhat ma *Bertalan János* Kassán élő osztályfőnökével, *Béda* tanár úrral, aki akkor a latin és a magyar nyelvet oktatta. A gödöllői premontréi gimnázium öreg- és kisdíkjainak csoportja már harmadizhban vendége Kassának és Jászónak; míg a kassai öregdiákok június 5-én vesznek részt a gödöllői Szent Norbert napi találkozóban. Ebben az évben látogatnak el a már hagyományossá vált kassai öregdiák-összejövetelre Rozsnyó volt premontréi gimnáziumának egykori növendékei is, s így együtt énekelik majd a *Gaudeamus* örökzöld dallamát...

Pálmai Rudolf,
ny. gimnáziumi tanár

Premontrei rend: tanár-utánpótlási gondok

Jó viszontlátni Gödöllőt vörös csillag nélkül – jelentette ki tavaly a Szent Norbert-napi ünnepségen a Francia Gimnázium egykori latin-francia szakos tanára, *Pierre Moortgat*, majd így folytatta: – Nekem Magyarország a második hazám! Sokfelé megfordultam a világban, hét országban voltam kulturális attasé, s baráti körben sokszor kérdik: Miért éppen Magyarország? Mire azt szoktam felelni: Embernek és népek között nagy különbségek vannak. Egyesek elbuktak s úgy is maradtak, míg mások helytálltak és talpra álltak. A magyarok azok közé tartoznak, akik helytálltak s fölemelkedtek.

Amikor Trianon kapcsán megszűnt a kassai, rozsnói, nemkülönben a nagyváradi gimnázium, a premontréi rend Gödöllőn épített gimnáziumot és internátust. A Trianon utáni legnagyobb egyházi építkezés volt ez, amelyhez a fölvet hitelek fedezetét azok a birtokok képezték, amelyeket az Árpád-korban kapott a rend.

A Gödöllői Agrártudományi Egyetem országsszerte ismert intézmény. Azt már kevesebben tudják, hogy a premontréi Árpád-házi földek hitelből épült.

● Mi a legnagyobb gondjuk?

– A tanárutánpótlás. Az ötvenes felosztáskor száz szerzetes volt, jelenleg tizenhét, abból is csak három pedagógus. Ki Pannónhalmán, ki külföldön, ki Zsámbékon, szerzetesörökvé élnek rendtársaink.

● Mindebből az következik, civil tanárokkal tanítatnak. Mit kérnek tőlük?

– A régi tradíció további érvényesítését. A gyakorlati vallásosságot. Azt, hogy a saját tantárgyán belül tudja a keresztény világnézetet érvényesíteni, de nem provokatív térítési szándékkal. A tanítást kiegészíti a diákok aktív bekapcsolása az egyházi liturgiába. Elkészült a Szent Lélek tiszteletére épült új kápolnánk, ahol énekkari próbák, egyesületi összejövetelek folynak, lelki gyakorlatok a gimnazisták részvételével.

Dinamikus építkezés folyik a régi épületért megítélt, évenkénti kárpótlás összegéből. Új falak, tetők emelkednek. Fényi Ottó perjelre rengeteg tevékenység terhe hárul. A '89-ben épült, kezdő rendházban, a Fácán sor 3-ban, ahol beszélgetünk, a problémák kérdem: *hát Zsámbék is az övék volt?*

– A gyönyörű templomrom, igen. Jó alkalom a művészettörténet tanítására a premontréi műemlékek – Zsámbék, a dunántúli Túrje – bemutatása. A határon túli magyarság életébe Kassa, Rozsnyó, Nagyváradi fölkeresésével pillanthatnak be diákjaink. Szent Norbert napját évente megünnepeljük, sokat kirándulunk, a Gödöllői Premontrei Öregdiákok Egyesülete, a volt tanítványok a fiatalokkal közösen, szeretetteljes kapcsolatokban állnak.

★

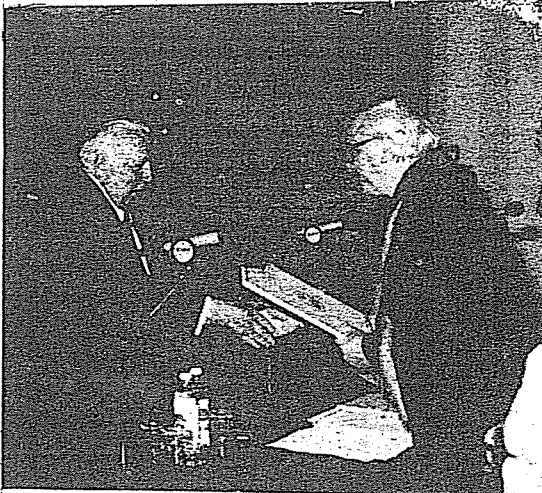
Virtute Vincens – Erénnyel győzni fogsz – üzenik az öregdiákok a latin mondást a gimnázium bejáratánál.

Gábrriel Asztrik — az egyetem díszdoktora

Május 13-án főemelő ünnepségre került sor a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetemen: díszdoktorrá avatták Gábrriel Asztrik professzort, a magyar származású és magyar szívű, világszerte ismert és elismert amerikai történész professzort.

Gábrriel Asztrik sok kortársának életsorsában osztozott. 1926-ban lépett be a premontrai rendbe. Teológiai tanulmányai után a Pázmány Péter Tudományegyetemen tanult, majd négy év párizsi tanulmányai után itt Budapesten doktorált. A világháború éveiben az egyetem tanára lett, 1947-ben azonban az ország elhagyására kényszerült. Először Torontóban kapott tanári állást, majd az amerikai Notre Dame egyetem professzora lett. Húsz éven át vezette az egyetem Középkori Intézetét, s ezalatt Amerika egyik legnagyobb történettudományi központjává fejlesztette. Elsorolni is nehéz, hány egyetemre hívták meg vendégelőadónak Amerikában és Európában, hány kitüntetésnek, díjnak lett birtokosa: a Francia Becsületrendtől a francia és a bajor Akadémia levelező tagságáig. Talán a milánói egyetemről kapott díszdoktorságra a legbüszkébb, hiszen éveken át kutatott az ottani híres Ambrosiana könyvtárban s személyes barátságba került Montini bíborossal, a későbbi VI. Pál pápával is.

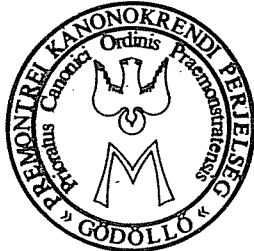
A nyolcvan éves szerzetes-professzor gazdag életművét tüntette ki most a budapesti bölcsészkar. Úgy érezzük, valójában minket ért megtszűteltetés: hogy ismét mennek mondhatjuk őt. Gábrriel Asztrik ma is töretlen egészséggel dolgozik. Örömmel gratulálunk az ünnepeltnek. Ad multos annos!

EGYESÜLETÜNK

FŐVÉDNÖKE Dr. A.L. Gabriel

University of Notre Dame
P.O. Box 578
Notre Dame, Indiana,
46556-0578 USA

A Gödöllői Premontrei Perjelség hívja azokat az érettségi előtt álló vagy már leérettségizett, illetve diplomás fiatal férfiakat, akik élethivatásukként vállalják szerzetesrendi közösségben a lelkipásztori vagy az oktatói és nevelői munkát, az idén ősszel újra megnyitott Gödöllői premontrai Szent Norbert Gimnáziumban. Érdeklődni és jelentkezni lehet 2100 Gödöllő, Fácán sor 3. vagy 2672 Zsambék, Rk. Plébánia.

Egy meghívás története

Gödöllő, Fácán-sori templomszentelés — premontrai ünnep. Az Új Ember tudósít az eseményről. Eljött a rend generálisa Rómából, vendégek a környező országokból, premontrai Zsambékról is. Egy fiatal ember, aki a papi hivatást választja és szerzetes szeretne lenni, a szentmise után „egyszerű fogadalmat” tesz. Holnapy Dénes Mártonnak hívják.

1992-ben történt mindez. Azóta gyakran látható Budapesten, mindig siet. A tudósítót elfogja a kíváncsiság: milyen is egy kispap élete, mivel telik egy napja, ki is az a Márton testvér? Felkeresi hát Gödöllőn, a premontrai rendházában.

Különösnek tűnik az Ön életűje, hiszen egyetem után, több évi munkával a háta mögött választotta a szerzetesi, papi hivatást. Az is érdekes számomra, hogyan választja valaki a negyven évig „lappangó” premontrai rendet?

— Szerintem nem olyan különös az én utam. A plasztik főiskoláján végzem teológiai tanulmányaimat, és azt látom a társaim közt, hogy igazi hívások-hívások nemcsak az érettségi után lehetnek, hanem sok esetben később is. Többen vagyunk, akik nem közvetlenül az iskolapadból ültünk át a főiskola székeire. Talán a fiatalok útkeresése, világban való eligazodása nyílt hosszabbra sok esetben...

Sorsom egyébként egy átlagos fiatal-

emberé. 1962-ben születtem, 1980-ban a Radnóti Gimnáziumban érettségiztem. Bevallom, eszembe sem jutott, hogy pap lehetnék. Szüleim, testvérem s én magam is gyakorló katolikusokként jártunk templomba, de a hivatást nem éreztük. A Műegyetemre felvételiztem, építész mérnök szerettem volna lenni.

Úgy tudom, el is végezte az egyetemet. Közben sem érzett indítást a papi pályára felé?

— De igen, harmadéves koromban gondoltam már erre. Ekkor kerültem kapcsolatba a premontrai renddel is. Mint építész hallgató a nagykönyvesi premontrai monostorral kezdtem foglalkozni. A rendet, a monostori életet megismerve úgy éreztem, az embereket akarom szolgálni: foglalkoztatni kezdett a papi hivatás gondolata.

Elvégeztem az egyetemet, s én építészként kezdtem dolgozni, egyebek mellett a hévízyörki templom helyreállításán is, ami csodálatos munka volt. Tanárság voltam az egyetemen, amikor 1991-ben megint éreztük a hívást, kerestem az utat, miként adhatnék többet az embereknek magamból, s titokban (sem a család, sem a barátaim nem tudták) elmentem Gödöllőre, hogy beszéljek Pényő Ottó perjel atyával, akitől már korábban is kaplam rendi-építészeti történelmi adatokat.

Hogyan történt ez a találkozás?

— László atya nyitott ajtót, s mikor elmondtam, mi járatban vagyok, részletesen kifaggatott. Utána együtt mentünk át a perjel atyához. Ő elfogadta a jelentkezésem, és 1991 őszén megkezdhettem noviciusú évetem Gödöllőn. Egy évig

Premontreiek

Márton Hugó premontrai szerzetes a magyarországi és határon túli magyar egyházak segélyezésében, a civil, a papi és szerzetesi értelmiség utánpótlásának biztosításában kifejtett áldozatos tevékenysége elismeréseként a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje kitüntetését kapta.

A 12 gyermekes családból származó, székely Márton Hugó páter gazdag papi élete során rengeteget tett azért, hogy az üldözött magyar katolikusok a Kárpát-medence bármely részén hiteletükhöz megkaphassák az évtizedeken át nélkülözhetetlen nyugati segélyadományokat.

A premontrai szerzetes 1948-tól rövidebb megszakításoktól eltekintve Rómában tevékenykedik, és a rendi központban magas funkciókat töltött be. A kommunizmus által sújtott egyházak megsegítésére hívta életre P. Werenfried van Straaten holland premontrai szerzetes; népszerű nevén Speck páter az „Ost-priester Hilfe” néven ismert, hatékony segélyszervezetet. Márton Hugó, aki a magyarországi és az elcsatolt területeken tevékenykedő egyház helyzetének kiváló ismerője volt, 1960-ban kapcsolódott be a segélyszerv munkájába. Az alapító közvetlen munkáinak szoros kapcsolatban állt az elnyomott egyházak olyan nagy nevű vezetőivel mint Mindszenty hercegprímás, a horvát Seper bíboros, Wojtyła krakkói érsek, a későbbi II. János Pál pápa, és nem utolsósorban az őt pappá szentelő földije és névrokona, Márton Áron gyulafehérvári püspök.

1975-ig ő vezette a vasfüggöny mögötti országok és a menekültek megsegítésére szerveződött önálló tagozatot. Ennek keretében különösen a papok és a világi értelmiség megsegítése, a hitoktatáshoz szükséges korszerű segédeszközök adományozása voltak a segélyszerv főbb tevékenységi területei. Márton Hugó ma már hivatalosan ugyan nyugdíjas, de a segélyszerv római irodájának külső munkatársaként ma is igyekszik segítségére lenni a kommunizmus okozta károkat még sokáig érző egyházaknak.

Szigorú napirendben német nyelvet, rendtörténetet és egyházjogot is tanulunk. Aztán került sor az „egyszerű fogadalmra”. Ez nálunk három évre szól, s ha ennek megfeleltünk, következhet az örök fogadalom.

Ez 1995-ben lesz. Addig folytatom a teológiai tanulmányaimat, vele párhuzamosan mérnök-tanári szakon tanulok tovább a Műegyetemen, hogy a rendoktató és lelkipásztorok tevékenységére is alkalmas legyek. Tanulom élni a szerzetesek életét. Mivel kevesen vagyunk, mosok, főzök, takarítok, ha rám kerül a sor.

Mit szolt környezete az elhatározásához? Találkozik még egyetemi társával?

— Édesanyám nem örült elhatározásomnak. Van egy öcsém, ő orvostanhallgató, egészen más alkattal, mint én, reálisan látja a világot, s így sok mindenben tudjuk egymást segíteni. Barátaimmal kevesebbet találkozom, hiszen nekem is megvan az elfoglaltságom, s nekik is. Ők családot alapítottak, gyerekeket nevelnek, s én is, ha lehet, betegeket látogatok, öregeket segítek. Nem hittem volna, hogy az idősök, a betegek mekkora erőt jelentenek. Állapotuk arra intő őket, hogy imádkozzanak. Az imádság, a párbeszéd Istennel pedig nagyon fontos. Látom rajtuk, s ez figyelmeztet is. Ők azok, akik hivatást tudnak kieszeni és segítséget kérni. Egy-egy beteggel való beszélgetés, áldoztatása visszaadja az én erőmet is.

Bókay László

SCIENTIA AMABILIS

A Szent Gellért Egyházi Kiadó valódi igazgyöngy értékmentésére vállalkozott, amikor a közelmúltban kiadta a "Növekedvén nevelünk" -sorozatban dr Stuhlman Patrik fejlődéslélektani munkáját AZ IFJUSÁG LÉLEKTANA /Scientia Amabilis/ címmel. A jegyzeteket és életrajzi adatokat dr Kontra György készítette értő kézzel.

Az idősebb premontrei öregdiákoknak nem kell bemutatni a szerző, dr Stuhlman Patrik személyét, de emlékezzünk meg mégis élete fő állomásairól röviden. Ki is volt ez a különös nevű premontrei tudós? 1871-ben született Hernádszőlőden. Kassán végezte el a gimnáziumot a premontreieknél, ott lett később szerzetes tanár, majd a gimnázium igazgatója. Bölcsészeti doktorátusa volt. Az ifju Mécs Lászlónak is tanára és osztályfőnöke volt. A későbbi nagy papköltő neki mutatta meg első verseit, tőle kapott bátorítást, szeretetteljes kritikát. A trianoni összeomlás után Stuhlman Patrik Gödöllőre kerül, ahol 1924-től igazgató, majd rektor és később a Norbertinum régense. Gödöllőn él 1950 nyaráig, amikor rendtársaival együtt a máriabesnyői kapucinus kolostorba internálják. Ekkor már 79 éves. Korára tekintettel Tolcsvára utazhat rokonokhoz. A következő évben ott hal meg nyáron. Végso nyugovóhelye a Gödöllő városi temető premontrei sirkertjében van.

Műve minden sorát mély hit és az ifjúság iránti szeretet hatja át. Az "Ajánlás" szerzője így ír: "Elképesztően friss, megszólító erejű. És -hasznos.....őálesik megkapaszkodni ennek a tudós embernek a gondolataiban. Stílusa és felelős szakmaisága oldalról oldalra mutatja meg a Scientia amabilis szeretetre méltó hatalmát"

Maga a szerző a pedagógus munkájáról így vall: "Az a kertész nem juthat sokra, aki növényeinek a természetét nem tanulmányozta, hanem csak találmányra csinál mindent. Az a pedagógus is sok csalódásnak és keserűségnek lesz kitéve, aki a gyermeki lélek szeretetreméltó tanaiban járatlan. Nem mondom én azt, hogy ez minden, hogy ez egymagában teljesen elég, a nevelőnek tudnia kell azokról az ideálokról is, melyek megközelítetése a feladat, birtokában kell lennie azoknak az eszközöknek is, melyek céljához segítik, de a gyermek, az ifju belső világának, fejlődési törvényeinek ismerete nélkül sötétben bukdácsol".

A Scientia amabilis a premontrei nevelő szellemiség kiemelkedő alkotása, ritka értékű iránytű értékvesztésektől sujtott ezredvégi napjaink zavaros világában. Kerüljön ez a csodálatos munka minél több pedagógus, szülő asztalára és az érettebb ifjúság is nagy haszonnal tanulmányozhatja. /Polcz Iván/

Tájékoztató az alapítványi befizetésekről

1992-93-ban hazai támogatások	1.271.727.- Ft
1994-ben francia szerzetesek támogatásai	2.014.927.- "
hazai adományok	107.400.- "
banki kamatok	199.011.- "
befizetések összesen:	3.593.065.- Ft

Felhasználás 1992-93-ban gimnáziumi felszerelésekre	300.000.- Ft
nyomtatványok, nyomdai költség, posta	50.204.- "
1994-ben fiz. szertár, rajzteremre	577.550.- "
100 db iskolaszék, iskolai táblák	500.810.- "
kémiai szertár, labor felszerelések	238.407.- "
osztálytermek hangosító berendezése	211.450.- "
fizikai, kémiai előadótermek felszerelése	471.783.- "
felhasználás összesen:	2.350.204.- Ft

Készlet 1994. szeptember 30-án 1.242.851.- Ft

Hálás köszönet öreg diákjaink és támogatóink szives adományaiért. Külön köszönet a francia szerzetesek nagylelkű támogatásaiért és Garai Ákos diáktársunknak, aki ezt Franciaországban megszervezte és bonyolította. Kérjük további segítségüket és azt, hogy tudatosítsák környezetükben az alapítvány további támogatását.

GÖDÖLLŐI PREMONTREI SZENT NORBERT GIMNÁZIUMOT ÉS TANULÓIT SEGÍTŐ ALAPÍTVÁNY Dr. Tóth-Zsiga István

Premontrei diákok

LEVÉL KASSÁRÓL:

Beszámolhatunk arról, hogy a Magyar Koalíció lett a választásokban Szlovákia harmadik legerősebb szubjektuma. Habár a kisebbségi sors alapbaja az örökös készenlét, örökös résenállás, mi idősebbek mégis tudunk titokban ünnepelni.

Szeptember 15-én megünnepelte BERTALAN BÉDA JÁNOS, az utolsó élő premontrei rendi tanárunk 80. születésnapját. Természetesen az öregdiákok nevében is köszöntöttük a még mindig szellemileg friss egykori magyar-latin tanárunkat.

Ugyenezen a napon felkerestük a kassai Rozália temetőben nyugvó premontrei kanonokok: dr. Farkas Róbert stván, Kardos Gyula Mátyás, Váli Tibor Lajos, dr. Szabó Adorján Aladár, Szántó Fidél Mihály és Borbély Ludolf Béla sírhelyét. Sajnos, dr. Horváth Balázs igazgató sírhelyét nem találtuk. Számunkra emlékezetes marad ez a szeptemberi esős nap, melyen elhatároztuk, hogy ezentúl mi is hozzájárulunk az elhunyt premontrei tanárok sírjainak gondozásához.

Itthon gyakran elgondolkodunk Alma Materünk sorsán, mely szegény özvegy-ségében szomorú sorsra jutott. Habár a Rend visszakapta az épületet, objektív okok miatt nem szolgál eredeti küldetésének. Azelőtt a magasabb műveltséget feltételező pályákra készülők ezreit részesítették kiváló tudományos oktatásban, a léleknek és jellemnek nevelésében a nemes patinájú rendház lakói.

Végül is mit üzenhetnénk az odaát "szétszórt" élő diáktársainknak? Azt kérjük, hogy szeressenek minket és becsüljenek meg, ne feledkezzenek meg rólunk, úgy ahogyan azt mi is tesszük.

LEVÉL SZOMBATHELYRŐL:

Alma Materünk éppen most 100 éves épületében - 46 év után - újra megnyitott a Szombathelyi Premontrei Rendi Szent Norbert Gimnázium. 1994. szeptember 3. felejthetetlen marad számunkra. Veni Sancte a Székesegyházban. Dr. Konkoly István püspök úr szentbeszéde. A megható jelenet, amikor a szentmise végén az öregdiákok átadják a rendi címerrel ékesített fehér-kék iskolazászlót a premontrei gimnázium első osztályos tanulóinak. És a zászló alatt átvonultunk a gimnázium Disztermébe a tanévnytóra.

"A múlt értékeiből élünk, - mondotta Dr. Horváth Lóránt Ödön prépost-prelátus - a jelen körülményei között, a keresztény magyar ifjúságért. Ez a célunk, ezért akarunk ismét tanítani, nevelni ott, ahol mi is tanultunk, és tanítottak bennünket kötelességtudásra, Isten- és hazaszeretetre. Csak azt mondhatom: mindenért Deo gratias, hogy ezt az örömet a gondviselés nekem és mindnyájatoknak megadta."

A gimnázium falán a Csornai Prépostság és Diákszövetségünk gránit emléktáblán örökitette meg, hogy az Alma Mater épülete 100 éves.

ECCE VIVIMUS !

LEVÉL KESZTHELYRŐL:

A Csornai Premontrei Rend ez év nyarán birtokba vette Keszthelyen a tulajdonába visszaadott rendházat, melyben a Szociális Missziótársulat által három éve működtetett szakiskola: a Keresztény Gazdaasszonyképző nyert elhelyezést. A középkori falak között a Máltai Szeretetszolgálat is kapott iroda- és raktárhelyiségeket. Ugyanott birtokolja otthonát a már öt éve működő 79. számú Festetics Cserkészcsapatunk melyet a Szövetség a régi számmal és névvel igazolt. (Az idei nagytáborot Sopron megyében rendezték.)

A hatszázéves épület további felújítási munkáinak költségeire a Keszthelyi Premontrei Öregdiákok Egyesülete folyamatosan szervezi az általa létrehozott "Kollégium Alapítvány" támogatását.

NAGYVÁRADRÓL jött az üzenet: a váradi premontrei öregdiákok is egyesületet alakítanak. Várják az egykori diáktársak jelentkezését.

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETE

1994. NOVEMBER 1-ÉN

TAGSÁGI NÉVSOR

1931. évfolyam

Csölle Miklós dr.
Fabinyi József
Gyorgyevics Sándor
Lacsnay Árpád
Szenikuti Ferenc dr.
Windisch-Graetz Vince

1932. évfolyam

Berey János
Farkas György
Feketeakuty László
Fischfeld Vilmosné
Horváth Magda
Igaly György dr.
Károly Lászlóné
Katona Gyula
Merva Ferenc dr.
Mező Péterné dr.
Olcsák Albert
Pethő Ferenc dr.
Probocska Endre dr.
Révay Ferenc dr.
Röck Géza
Satzger László
Sztágyi Gyula (Prokopp)
Szondi István
Vászony György dr.

1937. évfolyam

Bárándy György dr.
Bara Géza
Budavári Ferenc
Hegedűs Imre dr.
Molnár Árpád dr.
Ormos Dezső dr.

1935. évfolyam

Balogh György
Berey István dr.
Bollmann Béla
Gápel Pál
Helényi Gyula dr.
Seidl Arisztid dr.
Soldos László dr.
Szarka Gábor dr.

1936. évfolyam

Bajor István
Bárany Kornél dr.
Hajdú Zoltán
Hauer Lajos dr.
Ivankievitz Dénesné dr.
/ Moór Katalin /
Kaldau Alajos
Luttor Károly
Porzolt Gábor dr.
Ravasz László dr.
Rieder Gyula
Szántó Miklós
Szarka László dr.
Szentpéteri Géza dr.
Tschongl Miklós dr.

1938/A évfolyam

Balogh Ferenc
Baross József
Csepel Ernőné
Debrecezeni Károly
Fazekas Máttyás
Fillipán Edit
Hajdú Ferenc
Halmi Tamás dr.
Harmos Géza
Jilly Béla dr.
Kaufmann Sándor
Láng Gábor
Mészöly Tibor
Tölgyessy Iván dr.
Török István
Urbán Miklós dr.
Váli Alajos dr.
Zalai István dr.

1938/B évfolyam

Cselle László
Dóra Ernő
Elek Lajos dr.
Haffner András dr.
Jászberényi Andor
Kerekes Tibor
Kirschner József
Kurucz Ernő
Léval Péter
Nagyerdősy János
Pásztor István
Sára István dr.
Székelyhidi Lajos

1939. évfolyam

Beöthy Bertalan dr.
Bom Ferenc
Bundy János
Dragits Árpád
Jámborfy Pál
Korény László
Kovács Zoltán
Kovács Gáspár
Lolok László
Lukács János dr.
Porzolt Ferenc dr.
Remsey Iván
Sálgó Iván
Salem Ernő
Szűke György dr.
Tiszal Lóránt Elemér

1940. évfolyam

Bese László
Danek Géza dr.
Dragits Ottó
Endrey Antal dr.
Fodor Barnabás
Gätlinger Károlyné dr.
Hegyi Ottó
Huszár Ottó
Kiss László
Kovács Antal
Lannert Ferenc
Oláh Antal dr.
Pálcy Iván
Pallaghy Leventéné dr.
Pallavicini Félix
Pásztor Pál
Pinkovics Iván dr.
Sátori Olivér dr.
Soldos Zoltán
Szentannay Győző
Takács Attila dr.
Tóth Aurél
Ujfalussy Odón dr.

1941. évfolyam

Dallos Győző
Faragó Lajos
Goy András
Horváth Gyula
Kovács Sándor
Kovács-Sebestyén Miklós
Manton Kálmán
Nyilas Endre dr.
Szalbei István dr.
Ujfalussy István

Uray János

Zalai Gyula
Zoltánka Viktor dr.
Waldbott Jánosné

1942. évfolyam

Barkóczy László
Bellus Zoltán
Bodon Ottó
Bosits Miklós
Csaba Gyula /Peitsch/
Csaba Károly
Gál János dr.
Holecz László
Kovács Ferenc
Kozma Zoltán dr.
Krassay János
Nagy Sándor
Nemesi György
Pécsi János
Quirico Domonkos
Réka Ferenc dr.
Rózsa Miklós dr.
Szabó János
Szalagháry László
Szilvassy Zoltán
Tóth-Zsiga István dr.
Váli Alajosné dr.

1943. évfolyam

Benadekfy János
Csák Péter
Dinnyés Gábor
Elek Tibor
Elías János
Fejes József
Gyöngyösi Nándor
Haldegger Ernő dr.
Heckenes Gábor
Kienitz Vilmos
Kilán Frigyes
Kovács Menyhért
Kurucz Andor

Lingauer Péter

Liszkay László
Miklányi Ferenc
Nagy Miklós
Rész Albert dr.
Sármay Árpád
Szórády Lóránt
Ujfalussy András
Zalay László dr.

1944. évfolyam

Angyal Nándor dr.
Bokor Emil
Csáky György
Czettler Antal dr.
Czibor Endre
Dragits Imre
Fejéregyházi Sándor
Harmos Rudolf dr.
Hegyi Sándor
Jámbor Gyula dr.
Juhász Gábor
Kaiser Géza dr.
Krámer Rezső dr.
Lehoczky Károly
Móczár Elemér dr.
Morgós Jenő dr.
Naszódi József
Ozsváth Károly dr.
Rohr Rudolf
Semsey Tamás
Ürmösy Miklós
Vass Dénes dr.

1945. évfolyam

Bánkúti Ferenc dr.
Beöthy Tamás
Bögge Jánosné
Burghardt István
Hunkár Ferenc
Kálász Károly
Kimpel Gábor
Kiss Károly
Mahler Imre
Mayer László
Pászti Péter
Piazzá Péter dr.
Révész Sándor
Rösztler Guidóné dr.
Rösztler János
Tóth Zsiga Mihály
VARGA GYULÁNÉ
/HARMOS MAGDA/

1946. évfolyam

Bánkúti Ferenc dr.
Beöthy Tamás
Bögge Jánosné
Burghardt István
Hunkár Ferenc
Kálász Károly
Kimpel Gábor
Kiss Károly
Mahler Imre
Mayer László
Pászti Péter
Piazzá Péter dr.
Révész Sándor
Rösztler Guidóné dr.
Rösztler János
Tóth Zsiga Mihály
VARGA GYULÁNÉ
/HARMOS MAGDA/

1947. évfolyam

Bezzegh Tamás dr.
Borinkay László
Daubner Kornél dr.
Dlauchy Guidó
Endrey Gyula
Fancsovits Máttyás
Fejéregyházi Pál
Földi Dezső
Galambos Endre
Garay Ákos
Gáti Tibor dr.
Gellay András
Guba Béláné
Herczeg Géza dr.
Hernádi Lászlóné
Juhász Józsefné
Kecskeméti Miklós dr.
Kimpel Flóris
Köröndy Károly
Kuthi Albertné
Lomniczy József
Máriaffi Dávid
Papp Gábor
Rohr Ferenc
Sardagna János
Schilling György
Simonyi Dénes
Sóti László dr.
Stomfal Zoltán
Szent-Iványi Farkas
Szilky Béla
Tölgyesi György dr.
Vikár László
Vilmányi Miklós

1948. évfolyam
 Ádám János
 Bárdy András
 Barkóczy István
 Bene Sándor
 Bényey Zoltán dr.
 Deák Gábor dr.
 Dessewffy Olivér
 Dobozy Mihály
 Fejéregyházi László
 Gáli Ernő
 Hoyos Imre
 Janda Géza
 Jáky Kálmánné
 Kiss Zoltán
 Krupa József
 Menczer Gyula
 Mokos Sándor
 Nagyváradai József
 Pintér József dr.
 Rácz László
 Schilling Miklós
 Splényi István
 Szabó Ernő
 Szilágy Tiborné
 Tamás László
 Tóth Sándor
 Veres Albert

1950. évfolyam
 Bánó Sándor
 Benke Sándor
 Csorba László
 Fekete István
 Gergely Tibor
 Jäger Béla
 Jánosdeák G.-né dr.
 Király Pál dr.
 Kovács János
 Kürthy Miklósné
 Lakos Iván
 Laurovits János dr.
 Magyary-Kossa Péter
 Marek Miklós
 Mordényi Imre
 Pap József
 Polcz Iván dr.
 Sallai Gáspár dr.
 Sára Mihály
 Schrimpf Frigyes
 Timon Béla dr.
 Tóth Albert
 Váradai András dr.
 Várady-Brenner András
 Vastagh Tibor
 Zarándi Lajos
 Zsóvár Tihomér

1949. évfolyam
 Balogh Béla
 Barna Bertalan
 Dudás Jánosné
 Horváth Etelka/
 Fábán Mátyás
 Forster Miklós
 Földváry Miklós
 Hegedűs Kálmán
 Jenei József
 Kovach Kamill
 Machula Lászlóné
 Fehér Irén/
 Mailáth Péter
 Majorossy Imre
 Merl György
 Orday Gábor Attila
 Pazolay Balázs
 Praznovszky István
 Pusztás Sándor
 Stohlmayer Ákos
 Szecsődi László
 Timon László
 Vámos János dr.

1951. évfolyam
 Ág Árpád dr./Liebmann/
 Alkony Gábor
 Balázs Gusztáv
 Charlotte Nanasi
 Farkas Sári/
 Czikulka Gyula
 Fleitner Gyula
 Gábor Gyula
 Jellinek Tamás
 Körösfői László
 Krisár Miklós
 Petrács Győző dr.
 Pfaff László dr.
 Stollmayer Jánosné
 Szondi Klára
 Mrs. G.L. Richards/
 Várady-Brenner Andrásné
 Gáspár Lajos
 Reményi Pál

Évfolyamok kivétel
 Balázs Ánóra
 Brácsa Cs. Zsuzs. vj.
 Drecsl Gusztáv
 Csellárné dr.
 Schram Klára/
 Csepeli János
 Dávid Éva
 Ferenczyné,
 Lévy Mária dr./
 Fűrész István dr.
 Hückengast Lászlóné
 Jakab Ágnes/
 Ignácz Réka dr.
 Kereszt Páter
 Magdolna M. Pongráz
 Pálfi István dr.
 Papp Gáborné
 Rózsahygyi Pircska/
 Reskovits Miklósné
 Sályi László dr.
 Torók Mihályné
 Balogh Mária/
 Vancsó Imréné
 Kelényi Judit/
 Willmann András
 FAZEKAS ANDRÁS dr.
 Halász Ede dr.

Kassa
 Balogh László dr.
 Csicseri Zsigmond dr.
 Eschwíg Hajós Kornél
 Késmárki/Kleis/László
 Körmendy László
 Magyar Ferenc
 Mikolai Imre
 Molnár István
 Józsa Gáborné dr.
 Kálmán Gusztáv
 Kiss Kálmán
 Kreiss Tamás
 Németország
 Kulassy Ferenc dr.
 Lábady/Nusser/András
 Markó László
 Márton László
 Pap Györgyné
 Várkonyi Edit/
 Póczy István
 Rohr Ottó
 Thöressz Ede
 Varga István dr.
 Jilly Bertalan

Az 1994. évi Közgyűlés választási határozata
Az EGYESÜLET VEZETŐSÉGE, ELNÖKSÉG:
 Fényi Ottó elnök
 Quirico Domonkos, Fejéregyházi Sándor
 Bellus Zoltán
 Dragsits Imre
 Kecskeméti Miklós, Polcz Iván
 Ádám László
 Papp Gábor
ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG
 Lingauer Péter elnök
 Marton Kálmán
 Nagy Miklós

Az EGYESÜLET VÁLASZTMÁNYA:
 Az évfolyamközösségek felelősei,
 illetve megbízott vezetők.

Rozsnyó
 Botár Antal
 Mancher Endréné
 Czeglédi Mária/

Az Egyesület Közgyűlése a tiszteletbeli tagságot adományozta élő tanárainknak és nevelőinknek-hálás szerszereket felkérésre.

A hűntakról megemlékezve, sirhelyüket jelentkezők alapján készült a nyvbor az 1994.XI.1-ig beérkezett jelentkezők alapján készült a jelentkezői lapon beírt névhasználatával. Néhány vezető- és keresztnév eltér a diákkorban ismertektől, hasonlóan a leánykori, ill. az aszonynév leírásánál.

Az évfolyamoknál az érettségik éveit vettük alapul, ill. azt, hogy melyik évfolyamközösséghez kötődnek a diákok kapcsolatai, -változó osztály, kevesebb iskolaév, háború, stb. miatt - eltérés lehetséges. Az évfolyamon kívülieknél szerepelnek a más premontrai gimnáziumok diákjai, a pártoló tagok, a családtagok nevei.

A postázás érdekében kérjük a címváltozás közlését a körlevél borítékján feltüntetett címzés figyelembe vételével. Köszönjük.

Egyesületünk megalakulása óta elkészítettük évente kétszer tájékoztató körlevelünket, eljuttatva az öregdiákoknak, az elhunytak családjának, pártfogóinknak, belföldre és külföldre egyaránt. Sokan így értesültek az öregdiákokat összetartó Egyesületünk-ről. Ezekben adunk hirt egymásról, tevékenységünkről a találkozókról, terveinkről, az újjászírt Rend és a Gimnázium életéről. Felidézzük diákkorunk eseményeit, megőrzött emlékezetünket.

Kérjük és várjuk további körleveleinkhez a mindannyiunkat érintő közlemények, cikkek, visszaemlékezések megküldését 1995.márc.1.-ig, illetve folyamatosan.

Egykori kedves latin- francia nyelv- és irodalomtanárunk M. Pierre M o o r t g a t idén ünnepelte nyolcvanadik születésnapját. A jókívánságokhoz, - ha kissé megkésve is, - ezúton csatlakozunk: a jó Isten éltesse sokáig, erőben, egészségben és minden jóban!

Tőle kaptuk meg két másik francia honos tanárunk, M. François B r a u n és M. Robert M a u l i n i címét, s így őket is értesítettük arról, hogy egyesületünk megalakult, gimnáziumunk újból megindult és hogy Választmányunk egyhangú döntésével, "honoris causa" egyesületünk tiszteletbeli tagjaivá választottuk őket. Nagyon kedves sőt meghatódott hangú levélben válaszoltak mindketten s megemlékeztek a Hazánkban töltött szép napokról. Ők mindketten német hadifogságból, az ukrainai ravaruszkai internálótáborból szöktek meg, s rendkívül kalandos úton, gyalogszerrel, mezitláb jutottak át a Kárpátokon. Így kerültek végülis Gödöllőre 1942-ben, ahol a Francia Gimnáziumban a francia társalgási Órákat tartották.

Bizonyára sokunk emlékszik még M. Braun elbeszéléseire a délutáni séták alatt, kalandos élményeiről s azokra a francia irodalomórákra is, melyeket M. Maulini fogyatkozó kis osztályunknak tartott 1944. őszén, amikor már hallatszott a közeledő front ágyúinak távoli dörge s az éjjeli légiriadó sem volt tréfa, hiszen bombák hullottak az Intézet területére...

Reméljük, hogy a régi emlékeket előbb-utóbb személyes találkozáson is feleleveníthetjük!

Beszámoló a Franciaországi gyűjtésről.

Az elmúlt évben sikeres gyűjtés volt Franciaországban a Rend s első sorban a Gimnázium támogatására. A munkában oroszlánrészt vállalt Párizsban élő öregdiáktársunk, G a r a y Á k o s . Ő teremtette meg a kapcsolatot a franciaországi Fondation des Monastères-rel, a szerzetesrendeket és közösségeket támogató alapítvánnyal. Ez az alapítvány vállalta az adományok összeggyűjtését és továbbítását Magyarországra, így a franciaországi adakozók igazolást kaphattak arra a célra, hogy adományuk összegét adóalapjukból levonhassák. A gyűjtés megszervezéséhez Ákos barátunk lefordította franciára azt az ismert "sárga" körlevelet, melyet a Gimnáziumot Segítő Alapítványunk adott ki korábban a hazai gyűjtés megindítására, belevéve azt is, amiről a franciáknak szükséges volt szólni. Ezt a francia nyelvű felhívást itthoni alapítványunk nyomtatta ki s azt a Fondation des Monastères a múlt őszi időszakos kiadványához kellő számban csatolva szétküldte franciaországi olvasóinak, rövid ajánlással. Az adományok a múlt év végén s ez év elején érkeztek meg. Hála a Gondviselésnek az eredmény sokszorosán felülmúlta várakozásunkat összesen kereken 125,000.-Fr. folyt be, amit a Fondation des Monastères azóta már továbbított a gimnáziumot segítő alapítványunk számlájára.

Az összeg egy részét már fel is használtuk a legszükségesebb szertári és tantermi felszerelések beszerzéséhez. Jótévedőinknek külön-külön levélben köszöntük meg adományukat, csatolva egy-egy fényképet a bővülő gimnáziumról s az elkészült kápolnáról.

Garay Ákos barátunknak illő, hogy ehelyütt is köszönetet mondjunk azért az áldozatos és leleményes fáradozásáért, mellyel a lehetőségeket felderítette, s hogy a Fondation des Monastères-rel személyes utánjárással is felvette s végig tartotta is a kapcsolatot.

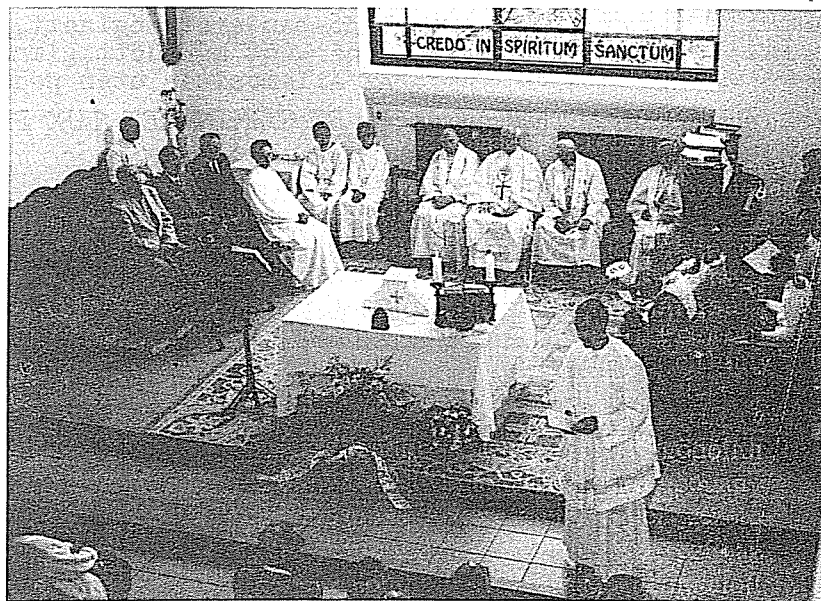
Felhívás adománygyűjtésre a kápolna építésének és berendezésének folytatásához

Immár több, mint egy éve örömmel gyűlünk össze a Fácán sorban, új kápolnáinkban egy-egy szentmisére, összejöveteleink alkalmával. Azt is látjuk azonban, hogy bizony az új "Isten Háza" még igencsak szegényes, egyes részei befejezetlenek, berendezése hiányos. A rend és egyesületünk anyagi erejéből jelenleg nem telik a kápolna építésének-szépítésének folytatására, ezért kérréssel fordulunk Hozzátok és minden Jótévedőkhöz, adakozásra kápolnánk céljaira.

A külföldi gyűjtést, - a hasonló kedvezmény lehetőségének kihasználása végett, - a franciaországi gyűjtés mintájára szeretnénk megszervezni, ezért kérjük a külföldön élő vagy megfelelő külföldi összeköttetésekkel rendelkező tagtársainkat, hogy legyenek segítségünkre a franciaországi Fondation des Monastères-hez hasonló, egyházi, közösségi célok támogatására létrehozott alapítványok felderítésében, s ha lehetőségeikből és erejükből futja, az azokkal való kapcsolatok felvételében és fenntartásában is.

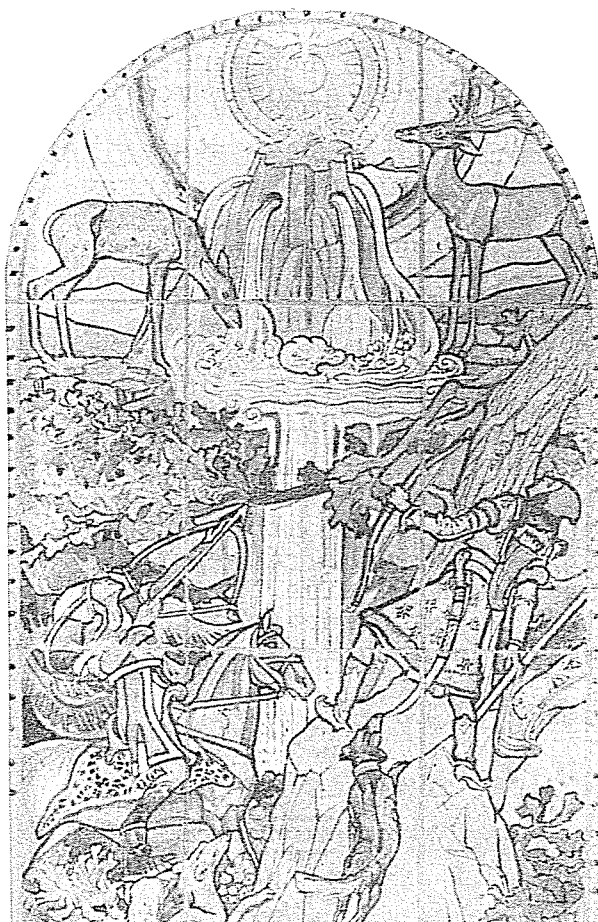
A legcsekélyebb jószándékú közlést vagy ötletet is örömmel fogadjuk, egyesületünk címén (nevemre irányítva).

Endrey Gyula

1994. június 5-i találkozóink szentmiséjén a kápolna oltár-asztalára helyeztük az öregdiákok ajándékként ezt az áldoztató kelyhet, melyet Szent Norbert tiszteletére készítettünk. Kértük a közbenjárását, hogy áldás legyen a minket oktató és nevelő Premontrei Renden, a premontrei gimnáziumunk élő és elhunyt tanárainak és diákjainak közösségén.

*Tervünk 1995-re
a gödöllői premontrei kápolna
színes üvegablakának elkészítése*

Nagy Sándor (1868-1950) gödöllői festőművész üvegablak-terve a pogány magyarságnak a kereszténységhez vezető útját szimbolizálja. A művész, ezt az 1927-es londoni kiállításon bemutatott vázlatát, Stuhlmann Patriknak, a gödöllői premontrei gimnázium első igazgatójának ajándékozta. Hadak Útja című triptichonja egykori gimnáziumunk lépcsőházát díszítette és három freskója a kápolnaként használt dísztermet.

-KÉRÉS MINDENKIHEZ-
"KÁPOLNAÉPÍTÉS" megjelöléssel csekklapot mellékelünk a belföldieknek. Sokunk anyagi helyzete korlátozza a segítőszándék megvalósítását. Ezért arra kérünk mindenkit, hogy saját lehetőségükön túlmenően ismeretségi körükben is igyekezzenek támogatókat szerezni.
A befizetések az adóalapból levonhatók.

KÖSZÖNET MINDENKINEK !

A minket oktató és nevelő Premontrei Rendnek nem maradt semmije, de megmaradtak hálás tanítványai!

Most mi segítsünk az újrakezdésben, adományaikkal támogatva a kápolna és egyesületi otthonunk felépítését. A kápolna építésére befizetés:

Belföldön: a "Premontrei Priorátus" 2100 Gödöllő Fácán sor 3. megnevezésű, 566 542135 számlára csekklapon történhet

Külföldről: valutaátutalás az OTP Budapest, II. ker. 94893 sz. devizaszámlára lehetséges.

Az adományozók igazolást kapnak a befizetett összegről, mely levonható a személyi jövedelem adóalapból.

Rácz Gábor Gergely, a gödöllői premontrei gimnázium volt tanára, július 5-én, életének 79. évében lakóhelyén, Hatvanban elhunyt. Július 8-án helyezték örök nyugalomra a gödöllői városi temető premontrei parcellájában.

Turai születésű diáktársunk volt nyolc éven át, 1936-ban érettségizett, 1942-től premontrei tanárként működött gimnáziumunkban 1948-ig. Az államosítás után pedagógus volt a Dunántúlon.

REQUIEM • AETERNAM • DONA • EI • DOMINE • ET • LUX • PERPETUA • LUCEAT • EI !

44-es "Rákóczi" CSERKÉSZEK!

Gimnáziumi éveink alatt lettünk cserkészek, neveltetésünk eszméit azóta is megtartottuk. Újra van csapatunk! ÖREGCSERKÉSZEK! Liliomos zászlónk alá hívjuk a cserkészeket, törvényeink és fogadalmunk szellemében. Célkitűzésünk: a cserkész testvériségben ismét egymásra találni, emlékeinket megőrizni, a lángot tovább élesztetni, az új gimnázium cserkészeinek átadni. Hívjuk és várjuk egymást! Az öregdiákok összejövetelén és körlevelében hírt adunk a cserkészetről, gyűjtjük az emléktárgyakat és a visszaemlékezéseket.

JÓ MUNKÁT !

A megbízott vezető: QUIRICO Domonkos
118 Bpest, Villányi u.75. T.:1850-570

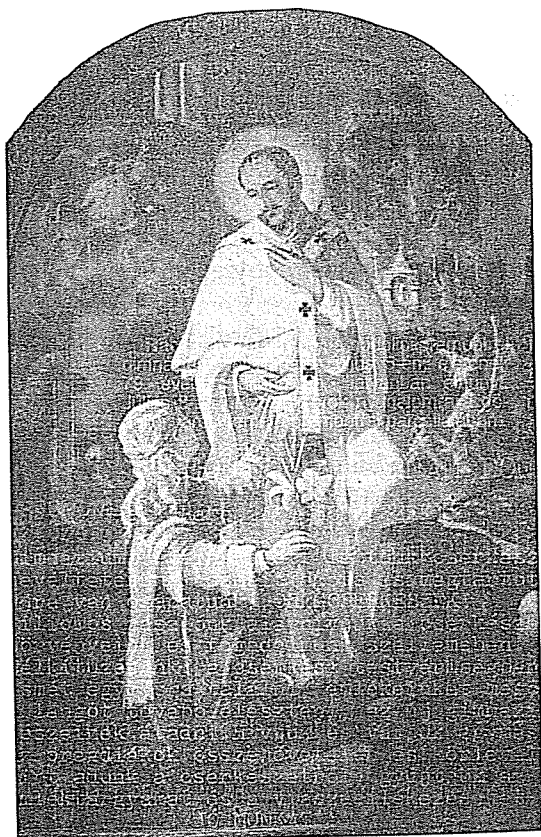
-PREMONTREI DIÁKOK - 1994/95.évben-

Az öregcserkészek megőrizték a csapatzászlót. MOST RAJTATOK A SOR - LEGYETEK CSERKÉSZEK ! A gimnázium új csapatát ti alakítsátok meg. Vegyétek át a zászlót, vigyétek ti a jövőben.

GÖDÖLLŐI PREMONTREI GIMNÁZIUM ÖREGDIÁKJAI - MOSTANI DIÁKJAI !

Egyesületünk nem csak az egykori diáktársakat fonta egybe ismét, de évtizedek alatt kapcsolat alakult ki a családtagokkal is, Gödöllő összekötő emlékezetével. A GIMNÁZIUMHOZ ragaszkodás tudatát kívánjuk tovább adni a mostani diákoknak és hozzátartozóinak tájékoztatónkkal is.

Gödöllő nemcsak Nagyvárad, Kassa, Rozsnyó megszűntetett gimnáziumainak kiváló premontrei tanárait gyűjtötte egybe az I. Világháború után, de egykori diákjai fiaikat, unokáikat hozták Gödöllőre 1924-től. Így fonódott egybe itt generációkon keresztül a premontrei gimnáziumok megőrzött szellemisége.

A II. Világháborút követően aztán Gödöllőt is elvették a Rendtől. Elűzték tanárainkat, de diáktársaink is szétszóródtak, sokan a Kárpátokon kívülre kerültek 20 országba. Gödöllőn nevelkedett öregdiákjaink 60-80 évnél idősebbek, de gimnáziumunkat ma sem feledjük el !

Gödöllőn jövünk össze, itt találkozhatunk az újjáéledt premontrei gimnázium mostani diákjaival is, akik között vannak ismét olyanok, kik unokái a régi gimnázium egykori diákjainak.

Az új iskolaépület a szétrombolt hősi emlékmű dombján áll, ahonnan rátekinthetünk a mi gimnáziumunk falaira. Oromzatóról eltűntették a kettőskeresztet, de 70 év elteltével is előtűnik számunkra jelmondatunk:

- VIRTUTE VINCES -

Fejéregyházi László
rajztanárunk
festette Szt. Norbert oltárkép,
mely visszakerült a kápolnába.

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETE

Tagsági névsor 8.sz. kiegészítése

Változások:1994.III.1-től 1994.XI.1-ig

Elhunytak:RÁSONYI MIKLÓS (1932), BÓNIS FERENC (1932), SIPOS GYULA (1932), DOBOZY LÁSZLÓ(1934), SOLDOS ÁRPÁD (1935),MIKLÓS JÓZSEF (1936), OND FRI-GYES (1936), RÁCZ GÁBOR (1936), SZOKOLAY GYÖRGY (1938/A), HOENSCH LÓ-RÁNT (1940), KÁLMÁN TIVADAR (1941), SPRINGER JÓZSEF (1945), JÁKY KÁL-MÁN (1948). RÉCSEI LÁSZLÓ (1948). RÓZSAVÖLGYI JÁNOS (1949). DARNYIK JÓZSEF (1946)

Új belépők: ANDRÁS GUSZTÁV (1933), URAY JÁNOS (1941), TIHON ISTVÁN (1946) JÁKY KÁLMÁNNÉ (1948), KOVÁCH KAMILL (1949), ORDASI ISTVÁN (1952), FAZEKAS ENDRE (pártoló). ORDAS IVÁN/1946/ JILLY BERTALANNÉ /1952/ HALÁSZ EDE/évf.kiv./BAKONYI ALADÁR /1952/ GÁSPÁR LAJOS /1951/ REMÉNYI PÁL/1951/ VARGA GYULÁNÉ/HARMOS MAGDA/1945/

A nyilvántartás és postázás érdekében kérjük a címváltozás közlését az Egyesület és az évfolyamfelelős részére. Köszönjük.

A diáktárs elhunytáról értesítést kérünk a hozzátartozóktól, hogy a te-metésen búcsút vehessünk a megemlékezés csokrával.

TAGTOBORZÁS

Mindazok, akik még nem értesültek az Egyesület létrejöttéről, vagy még nem jelentkeztek-tehát nevük nem szerepel még a NÉVTÁR-ban a JELENTKEZÉSI LAP kitöltésével, az adatok /név, foglalkozás, lakcím telefon, mikor volt a gimnázium tanulója, vagy mint hozzátartozó, vagy pártoló, mely évfolyamközösséghez kötődik/ közlésével kérhetik fel-vételüket az Egyesületbe. Aki tud egykori diáktársak / nem csak az érettségizők, hanem a legalább egy éven át premontrei gimnáziumban tanulók/ hollétéről és sorsáról, -itthon és külföldön egyaránt-szi-veskedjen továbbítani részükre a hirt az Egyesületünkről és a je-lentkezési lehetőségről, vagy címünk megküldésével segítse elő az öregdiákok toborzását.

TAGDIJFIZETÉS

Az 1994. évi elmaradt tagdíjat (300,-Ft) az esetleges megajánlással nö-velten kérjük az évvégén befizetni az Egyesület részére a "763-2608"sz. csekkszámunkra.

BEFIZETÉSE

Belföldi befizetési utalványt (egyesületi, alapítványi, kápolna építési) az Egyesület küld az igénylőknek, hasonlóan jelentkezési-lapot is. A KÁPOLNA ÉPÍTÉSRE és az ALAPITVÁNYTA történt befizetésről igazolást küldenek az év végén, mely összegek levonhatók a személyi jövedelem adó-alapból.

PRO MEMORIAM -1995. június 5-én /Pünkösöd hétfőn/ tartjuk Gödöllőn a Szt.Norbert-ünnepségünket, alkalmat adva a ju-biláló évfolyamok (1935, 1940, 1945, 1950) találkozója is. Addigra szeretnénk elkészíttetni a kápolna színes üvegabla-kát adományainkból.

- MÉCS LÁSZLÓ 100 esztendő évfordulójára -
önképzőköri műsort tervezünk, melyre várjuk a visszaemlé-kezéseket. Kérjük azok jelentkezését, akik előadásukkal közreműködnének, illetve forrásanyagukkal segítenének az előkészítés-ben.

Egyesületi székházunkban elhelyezzük az érettségi tablók kisalakú képeit. Gyűjtjük diákkorunk emléktárgyait, melyeket kiállítva bemutatnánk. A premontrei gimnáziumok tanárai, diákjai és a hősi halottak emlékeze-tére készült kopjafa az emléktáblával a régi hősi emlékmű helyére kerül.

Minderről tavaszi körlevelünkben adunk részletes tájékoztatást.

VÁRJUK EGYMÁST ! 1995-ben

Szentjeinkhez — halottainkért

CIRCUM DEDERUNT ME....

Búcsúztattunk, temettünk... búcsuzunk ? Emlékezünk !
Koporsókat vettünk körül az elmúlt több, mint félszázadon át.
Előbb tanárainkat, később gyakrabban már társainkat búcsúztattuk.
A temetések találkozókká váltak, az elhunyt s az élők közösségét
jelezve. Nemcsak életpályájukra emlékeztettünk, mi emlékeztünk
diákkorunkra - iskolai események, sport, cserkészlet, milyen is
volt akkor tanár, osztálytárs. Ezen emlékekkel kísértük el az
utolsó úton is, miközben velünk jönnek a vers-megfogalmazta gon-
dolatok:

Sakkoztunk egyszer három nagydiákok
vörös tűznél, szigorú téli éjjel.
Az asztalon körö, tusscsésze állott,
s latin könyvek, kinyitva, szerteszéjjel.
Künn a fehér fák vártak, félve, halkkal,
a szél alighogy néha fölsohajtott,
s mi majszoltuk fiatal-lágy ajakkal
az édes és bíbor birsalma-sajtot,
melyben dió volt. . .

Jaj, mit tudtuk, három diák, az este,
hogyan térdel állva nézni kell a szépet,
csak én látom a múlt falára festve,
mi nem láttuk még akkor ezt a képet.
Türelmetlen vér nyargalt ereinkben,
szerettünk volna mindig menni, menni,
mit is sejtettük, hogy ez itt a minden,
és ami aztán jött, a semmi, semmi.

Ha pityang kelyhét fűjtük, semmiség volt,
unottan vártuk az időt, mely eljő,
hiába lángolt kelletlen az égbolt,
csak ő kellett, a koldusi jövődől,
mert azt hittük, az élet, mint a tenger,
bejárhatatlan, nem lesz soha vége,
előre néztünk nyugtalan szemekkel,
míg lábunknál hevert a csönd, a béke.

A Keresztény ember számára a halál csak földi zarándokútjának
a vége, ám hite szerint az ígéret beteljesedése.

A sirnál együtt imádkozunk az eltávozottért. Saját életünk
részese temetődik el, s arra is gondolunk, ki követi majd
legközelebb közülünk. A temetéseken éreztük az egymáshoz-
tartozást, a közösséget.

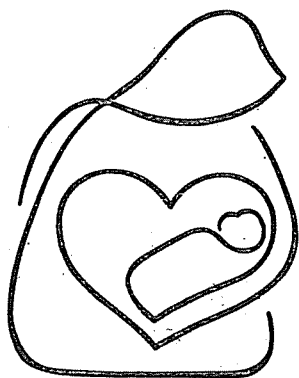
A gödöllői premontrei kápolnában gyászmisének mutatnak be
az elhunytakért. Mindenkor felhangzik a könyörgés gimnázium-
unk halottaiért, a tanár- és diáktársakért, a hazai és
messze földben nyugvókért, a búcsúzásra készülőkért -
értettünk.

Nemcsak Halottak-napján... amikor gyertyát gyújtottunk.

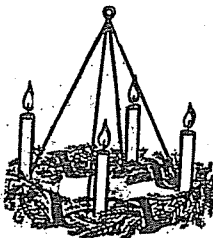
Egy égő gyertya

Ha nem tudok imádkozni...
Legalább egy gyertyát gyújtok.

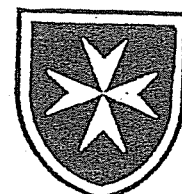
SZERETETTEL KIVANUNK EGYMÁSRA GONDOLÁSSAL
KEGYELEMMELTETJES, ÁLDOTT ÜNNEPEKET.

Advent

„Áldott a te méhednek gyümölcse Jézus,
Akit te Szent Szűz, a világra szültél.”

Halottak napja tá-
ján azoknak a figyel-
me is az elhunytak s
a halál ténye felé for-
dul, akikben nem sa-
jog friss vagy talán az
idő múlásával sem
csökkenő fájdalom el-
vesztett szeretteik, szeretteik miatt. Kül-
önben életünk rohanó ritmusában több-
nyire úgy szervezzük programjainkat,
úgy tervezünk hónapokkal, évekkel el-
őre, mintha örökké élnénk, mintha nem
kellene számolnunk avval, hogy bármely
pillanatban meghalhatunk, s hogy ez el-
őbb vagy utóbb, de biztosan bekövetke-
zik. Nemcsak az elhunytakra terelődik
hát a figyelmünk, hanem önmagunkra,
ma — még — élőkre is. Imádkozni aka-
runk ma az összes megholtakért, akik
valaha éltek, s az élőkért, akik mindnyá-
jan halottak lesznek.

CIMÜNK: **GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETE**
2100 GÖDÖLLŐ, FÁCÁN-SOR 3.sz. T.: 28/330-879
Budapesti ügyintézés: DRAGSITS IMRE, 1023
Budapest, Árpád fejedelem u. 46. T.: 188-6889.
Magyarország hívószáma külföldről: 36.
Budapest hívószáma külföldről : 364.
AFESZ Nyomda Vác, 458.94.

